

Bài lục bát cuối năm

Rồi ta ngủ giấc đông miên
trong hang sâu hoắm của phiên muộn
yêu
Cuộc tình thất ngật
đủ điều
đã đành đoạn dứt còn xiêu dạt
người
Cuối năm,
cuối tháng,
cuối đời
Cuối cùng còn một góc trời,
riêng ta

Cvk

